

2021

LæringsCentret

**Tema: Pædagogisk Lærings-
CenterForenings Pris 2021**

Albus International Festival for Børnelitteratur i Aarhus

Den 25. november afholdes Mini-Albus i Aarhus – en dag med fokus på børnelitteratur, involvering af børn og børns egne produktioner. Følg Albus Festival på Facebook og på Instagram.

Thorsten Thomsen in memoriam

Thorstein Thomsen (1950-2021) blev født i 1950 i Lyngby og blev student i 1970. Derefter startede han på Københavns Universitet, hvor han læste dansk og samfundsfag. Allerede som 16-årig skrev han digte, og også musikken fik en stor plads i hans hjerte. Han var et års tid med i C.V. Jørgensens band som pianist, men dannede så selv gruppen Charlatan i 1975, og gruppen holdt sammen til 1981. Også samarbejdet med musikeren og sangskriveren Jan Irhøj er vigtig at nævne. Thorstein Thomsen debuterede i 1976 med bogen *Fy for den lede* og har et stort, spændende og varieret forfatterskab bag sig. Der var meget musik i hans tekster, som altid var en fornøjelse at læse. Han har også skrevet for voksne og har engang udtrykt, at det at være forfatter er at flygte ind på en tumleplads for indre drømme og fantasier, hvor forfatteren bygger en bedre verden op, mens han skriver. Hver historie var en afprøvning af nye grænser, og hans forfatterskab står som et smukt bevis på god skrivekunst og fantasi for børn og andre gode sjæle. Æret være hans minde!

Hørups Debatpris 2021

»Knud Romer er en formfuldendt stilist, en sproglig ekvilibrist og kompromisløs debattør, der både slår på andre, men bestemt også undervejs slår sig selv. Sådan må det være, når man møder verden med en blottet nerve af personlig, næveknyttende nødvendighed og samfundsmæssig uomgængelighed.« Sådan sagde juryformanden, Politikens chefredaktør Christian Jensen bl.a., da forfatteren og debattøren Knud Romer fik overrakt Hørups Debatpris 2021. Prisen blev i år uddelt for tredje gang, og dermed befinder den laurbærkransede forfatter sig nu i selskab med tænketankdirektør Jacob Mchangama og lærer og forfatter Geeti Amiri. I årets opløb stod Knud Romer side om side med forfatter og jurist Anne Sofie Allarp og kandidat til kommunalbestyrelsen på Frederiksberg, forhenværende MF Pelle Dragsted fra Enhedslisten. Alle tre nominerede var blevet udvalgt af en jury på baggrund af indstillinger fra Politikens læsere og brugere.

Ib Spang Olsen 100 år

Kunstmuseet Nivaagaard udstiller Ib Spang Olsens billeder fra 3. oktober 2021 til 9. januar 2022. Ib Spang Olsen blev født i 1921 på Østerbro og har i den smukke billedbog *Lille dreng på Østerbro* i ord og tegninger skildret sin opvækst.

Indhold

Opslagstavlen	2
Leder	3
Få historien på hovedet	
Virtual Reality formidling i skolerne	4
PLCF-prisen 2021	7
Tale til prisvinderen	8
Hulter til bulter er mit yndlingsudtryk..	10
Modige Marianne	16
Årets prisplakat	18
Bøgerne og de sociale medier	20
Jeg har lige læst	22

Debutantprisen 2021

Det blev de to forfattere, Glenn Bech og Maria Hesselager, som løb med æren og de 2 x 50.000 kr., da Munch-Christensens debutantpris i september blev uddelt ved en festlig prisoverrækkelse på Vejle Bibliotek. Seks spændende unge forfattere var shortlistet til prisen, som altså denne gang gik til Glenn Bech for den autofiktive roman *Farskibet* og Maria Hesselager for den historiske roman *Jeg hedder Folkvi*. Begge bøger har ifølge juryen udmærket sig blandt alle årets 46 indstillede debutværker. Udover pengene og æren er de 2 prismodtagere hermed sikret omtale på Litteratursiden.dk. Fondsbestyrelsen har fra 2013 indgået partnerskab med Litteratursiden.dk. Det betyder, at Litteratursiden sætter mere fokus på debutanter med flere anmeldelser af debutværker og at månedens tema i september har debutanter som omdrejningspunkt. De 2 prisvindende værker bliver anmeldt og analyseret på Litteratursiden.dk, som også publicerer de 2 motiveringstaler. De 2 prismodtagere får også mulighed for at læse op og blive interviewet på BogForum 2021.

Otto B. Lindhardt-Prisen 2021

Lindhardt og Ringhof har for nyligt kunnet fejre forlagets 50-års fødselsdag ved at tildele Otto B. Lindhardt-prisen 2021 til forfatteren Thomas Korsgaard. "Du er ikke længere en "barnestjerne", som jeg nogle gange har kaldt dig. Du er blevet voksen. Og du er vokset ind i rollen som en af vor tids mest betydningsfulde forfattere. Vi har været så heldige at stå ved siden af og følge dig på rejsen," sagde Lindhardt og Ringhofs administrerende direktør Lars Boesgaard til forlagets efterårsreception. 26-årige Thomas Korsgaard har på bare fire år udgivet tre romaner, en novellesamling, to radiodramaer og snart også to børnebøger. Otto B. Lindhardt-prisen er på 50.000 kr., og flere af forlagets største forfattere har modtaget den gennem tiden: Leif Davidsen, Jørn Riel, Michael Katz Krefeld, Knud Romer, Mich Vraa, Steffen Jacobsen, Merete Pryds Helle og Maren Uthaug.

Pædagogisk LæringsCenterForening
Hjemmeside: www.plcf.dk
E-mail: plcf@outlook.dk

Redaktør

Eline Mørch Jensen
Weysesgade 9, 2100 København Ø
Tel: 2171 7027
eline.moerch@gmail.com

FU

Formand

Birgitte Reindel
Sophie Magdelenes Vej 1a, st.th, 3460 Birkerød
Tel (privat): 2329 6263
birgittereindel@live.dk

Karin Kjeldsen

kjeldsen.karin@gmail.com

Kirsten Bundgaard Lassen

kblassen26@gmail.com

Marlene Drost

marlenedrost@gmail.com

Steen Juhl Møller

steenjm@gmail.com

Janne Bjerring Larsen

jannebjerring@gmail.com

Pensionistgruppen

Formand Stig Bergmann
Stokkemarkevej 19, 2730 Herlev
stig.bergmann@gmail.com

PLCF administration

Annoncer og ekspedition

Annette Molnit
Tel: 2162 7126
Man, ons kl. 10 - 11
plcfadm@outlook.dk

Abonnement kr. 775,- ekskl. moms.

Næste nummer af LæringsCentret udkommer primo december 2021.

Udkommer 8 gange årligt. Oplag 1.300
ISBN 0105-9556

Design og grafisk produktion

CS Grafisk A/S

Deadlines:

Nr. 8: 1. nov. (udkommer primo dec. 2021)
Nr. 1: 1. jan. (udkommer primo feb. 2021)
Nr. 2: 1. feb. (udkommer primo marts 2021)

Artikler i LæringsCentret dækker ikke nødvendigvis redaktionens og/eller PLCFs synspunkter.

Medlemskab:

Skriftligt via hjemmesiden på www.plcf.dk
Kontingent: Opkræves én gang årligt i december.

Overgang til pensionistgruppen:

Skriftligt via hjemmesiden på www.plcf.dk
Flytning, navneskift m.v.:
plcfadm@outlook.dk

Forside-illustration af Otto Dickmeiss

Tak for denne gang

Dette er min sidste leder som formand for PLCF. Det har været en stor beslutning for mig at vælge ikke at genopstille som formand i år efter elleve år i landsstyrelsen/forretningsudvalget og otte år som formand. Det har nemlig været den aller mest spændende periode i mit arbejdsliv, hvor jeg har lært så ubeskrivelig meget. Det har været fuldstændig meningsgivende arbejde, og det har været interessant at samarbejde med så mange forskellige mennesker, organisationer, foreninger og ikke mindst ministeriet.

I starten var jeg fuld af ærefrygt og en smule tynget over at skulle leve op til den store ære, det var at være valgt til formand for en landsdækkende forening. Men samtidig syntes jeg, det var så vigtigt at forsøge at passe godt på vores faglige område, at jeg deltog engageret i alle de møder, jeg var inviteret til. Det var også en svær tid for os, fordi reformen satte alle skoler på den anden ende med for eksempel at skaffe forberedelsespladser til alle lærerne, og så var der ikke rigtig interesse i at udfolde den nye bekendtgørelse, som ellers var temmelig omfattende.

Heldigvis kom der snart gang i udviklingen af mange PLC'er over det ganske land, hvis ikke det blev sparet næsten væk. Forskellene på, hvordan et PLC var, blev større, og en del steder var der så meget fokus på udviklingen af organiseringen af PLC, at man helt glemte, at der også indgik et skolebibliotek i ligningen.

Når jeg blev (og bliver) spurgt, om hvordan det er på PLC-området, måtte (og må) jeg igennem en lang forklaring om, hvor forskelligt kommuner og skoler definerer opgaven. Og jeg tvivler på, at det bliver mere ensartet, selvom vi snart får en ny bekendtgørelse. Det har været vældig spændende at komme tættere på, hvordan ministeriet arbejder, og det har været en stor glæde, at der de senere år er blevet inviteret mere ind til samarbejde på alle planer. Det bliver spændende at følge fra sidelinjen, om den udvikling fortsætter.

Det har også været super interessant at arbejde tæt sammen med Danmarks it- og medievejlederforening, med Danmarks Lærerforening samt de andre faglige foreninger. Jeg håber, det arbejde fortsat vil blive prioriteret i PLCF.

Men hvorfor så stoppe som formand, vil nogen måske spørge. Og her kommer meningsfuldheden ind igen. Arbejdet som formand har været meningsfuldt, men det er også meget strategisk og ofte langt fra den daglige praksis. Det troede jeg, at jeg havde det helt fint med, men da jeg under corona blev sat til at undervise igen, skete der det, at jeg forelskede mig i lærergerningen igen. Og da jeg fortsat gerne ville passe 'mine' to læringscentre, kunne jeg ikke fortsætte med undervisningen, hvis jeg stadig skulle være formand med det aktivitetsniveau, som det kræver. Derfor blev løsningen at stoppe som formand og arbejde fuld tid på skolen.

Mit behov for frivilligt arbejde får jeg nu stillet som formand for Selskabet for Børnelitteratur, IBBY Danmark, som jeg skrev om i sidste nummer af LæringsCentret. Nu håber jeg bare, at PLCF får en ny formand med energi og lyst til det meget spændende arbejde.

Jeg ønsker alt det bedste for PLCF, for FU, for lokalafdelingerne og ikke mindst for alle medlemmerne.

Vi ses måske på BogForum, hvor jeg på ministeriets vegne vil dele Skriverprisen ud som formand for Skriverprisudvalget. Det foregår på BellaScenen fredag den 5. november kl. 14.30.

Tak for tilliden de sidste otte år og god vind!
Birgitte Reindel, afgående formand

Få historien på hovedet

– Virtual reality formidling i skolerne

Af Peter Leth, Ambassadør for CoSpaces i Danmark, Selvstændig med www.pluk.dk

Virtual reality er den teknologi, hvor vi for eksempel med vores mobiltelefon placeret i en vr-brille kigger ind i en virtuel verden, hvor det digitale univers bevæger sig i takt med vores egne bevægelser. På den måde kan vi snyde hjernen til at tro, at det vi ser, er der hvor vi befinder os.

Forestil dig derfor også hvor stort og spændende det er, når man selv kan bygge en virtuel verden. Og det kan man, endda ganske nemt, med et program som CoSpaces, der er en del af Skoletubes programmer. Så byd CoSpaces velkommen i undervisningen, så du sammen med din klasse kan bygge verdener af viden, oplevelser, udfordringer og faglig formidling på utallige måder.

Få programmer giver som CoSpaces mulighed for, at vi kan skabe universer med fortællinger, spilelementer, simuleringer og interaktive rammer, hvor fantasien i sidste ende har sat grænsen.

Hvor vi kan lege i både virtuel reality, argumented reality eller få en stærk oplevelse ved skærmen. CoSpaces er vildt og spændende, men det er til at forstå og logisk at grave sig ind i. Af samme grund har det et stort didaktisk potentiale, og det er derfor også måske det vigtigste værktøj at lære at kende.

Det vil jeg give et lille bud på her, og derudover er der på min hjemmeside pluk.dk/cospaces samlet en række eksempler, materialer og vejledninger, som I kan bruge til at komme godt i gang.

Det handler om at få en fortælling på hovedet. Meget konkret i form af en fortælling lavet i et virtuelt 360-graders univers af dig og dine elever. Lige til at opleve med for eksempel et vr-headset og en helt almindelig mobiltelefon. Det har ikke bare et sjovt format, men også potentiale til at fange og motivere, til at

forestille og modellere, og til at forklare med mere end ord og statiske billeder.

Kom godt i gang

Der er mange gode måder at begynde med CoSpaces på. En måde kan være at tage hovedet under armen og kaste sig ud i en proces, hvor du giver slip på dine forestillinger om produktets endelige form og formål, men hvor I fordyber jer i de muligheder processen kan tilbyde undervejs.

En kreativ proces hvor der ikke er fokus på det endelige produkt giver masser af rum for afprøvning af teknikker og funktioner i programmet, for I vil opleve hvordan man på kort tid tilegner sig en høj grad af teknisk viden i programmet, som I bagefter kan overføre når undervisningen begynder. Her kan det også være en fordel for klassen, at du hjælper dem til at samarbejde i grupper, sådan at der foregår en dialog og konstant problemløsning internt mellem eleverne.

Det er i denne proces, at I vil se bybusser flyve efter æbler eller pingviner der cykler. Og det er i sådan en proces, at vi lærer at ►

Arbejd kreativt og undersøgende med de bedste billedbøger

Kom og læs litteratur med Trine May

Kom og læs litteratur er et helt nyt litteratursystem til indskolingen af Trine May. Eleverne møder et varieret tekstrepertoire i fem billedbøger, skabt af vores allerstørste billedbogs kunstnere. Eleverne arbejder med værkerne ud fra en kreativ og undersøgende tilgang, hvor fokus er på oplevelse, indlevelse, undersøgelse og fortolkning. *Kom og læs litteratur* består af en scrapbog og tilhørende i-bog med alle fem billedbøger og en lærervejledning. Scrapbogen er den enkelte elevs personlige samling af alt det, de fremstiller i løbet af skoleåret: tekster, fotos, tegninger, foldebøger, lyd og film.

Læs mere om *Kom og læs litteratur* på komoglaes.gyldendal.dk

 Gyldendal Grundskole
 @gyldendal_grundskole
 Gyldendal Uddannelse

GYLDENDAL

hjælpes ad og være nysgerrige sammen og samtidig slipper du for at skulle være support for eleverne.

Styrk samarbejdet

Det hedder ikke Co-Spaces for ingenting, for en af programmets helt store styrker er samarbejdet. Som lærer kan du faktisk styre klassen ind i opgaver, beskrive opgaverne, gøre et materiale klar (hvis du vil) og sætte eleverne sammen i grupper, sådan at de ikke bliver kreative på andres vegne. Det er nemt, enkelt og det giver en ægte mulighed for at alle kan deltage og byde ind.

Du opretter en klasse med en opgave, giver eleverne en kode, sådan som du kender det fra Book Creator, og når eleverne er kommet ind i klassen kan du fordele dem i grupper eller give dem individuelle opgaver. Når I så går i gang har du altid mulighed for at følge med i processen.

CoSpaces elsker medier

At bygge en verden betyder også, at der kan være mange medier i spil. Det kan være et 360-graders billede, som skal være rammen for scenen, en 3d-model man selv har lavet i Tinkercad eller måske en 3d-skulptur man har hentet af Thorvaldsen. Det kan være jeres podcast der skal fremføres af personerne i scenen eller måske nogle billeder, film, sange og lydclip.

Derudover er det oplagt at inddrage mundtlighed for eleverne, for programmet har indbygget lydoptager. Vi kan også lave eksterne links, sådan at de eleverne kan dokumentere deres verden med kildehenvisninger eller måske bruge en film fra Youtube til at dokumentere en begivenhed eller et fænomen.

Kort sagt er CoSpaces et yderst rummeligt redskab til at favne de udtryk, vi vil have med, og som prikken over i-et understøtter programmet også at man kan kreditere alle medier med en præcis navngivning og licens. Dermed er CoSpaces ideelt til at håndtere åbne ressourcer, I henter udefra. Så husk i den forbindelse også at kigge på www.medierforalle.dk, der kan hjælpe jer med at finde netop det indhold jeres fortælling skal bruge.

Forleden så jeg et projekt, hvor eleverne havde bygget en hyggelig stue og sat en sofa op foran deres videoklip, for at signalere, at man kan stoppe op og hygge sig med at se deres film. På samme måde havde en anden gruppe stillet en transistorradio frem i en stue, så man kunne høre deres podcast (fra en tid hvor en radio var noget, der stod i en stue). Dermed skabte eleverne en troværdig ramme, der også er med til at styre adfærden hos dem, der skal opleve den.

Vidste du

- at I kan tage jeres egne 360-graders billeder med mobilen og en gratis app?
- at Medierforalle.dk kan hjælpe jer med vr-billeder og 3d-modeller fra hele verden?
- at CoSpaces virker på alt udstyr
- at vi kan kopiere CoSpaces og dermed nemt genbruge og dele opgaver og ideer
- at de bedste vr-briller (robuste briller fra Merge) til CoSpaces kan købes billigst hos LærIT på laerit.dk/mergevr/ skal eleven bare have mobilen op af lommen og så er I klar
- at CoSpaces selvfølgelig også kan opleves uden briller

Masterclass i CoSpaces:

Hvis du vil vide mere og arbejde med CoSpaces holder jeg en masterclass 2. februar 2022 i Vejle.

Se programmet her <https://www.pluk.dk/cospaces-masterclass/>

Håndbog om CoSpaces, videovejledninger, eksempler m.v. kan findes på www.pluk.dk/cospaces

Teksperimentet er i gang med at lave forløb med CoSpaces, se deres videoer her <https://teksperimentet.firebaseio.com/videoank/videoank-coeud/>

Marianne Iben Hansen

Pædagogisk LæringsCenterForenings Pris 2021

Foto: Ditte Bolt

Tale til prisvinderen 2021

Af formand for prisudvalget Karin Kjeldsen

Kære Marianne

Du modtager Pædagogisk Lærings-CenterForenings Pris 2021 for hele dit forfatterskab. Under min research til denne tale har jeg været på en spændende og vidunderlig rejse ind i et rim-, remse- og rytmikkens univers. Du er intet mindre end en rim- og remse-kunstner, som kan jonglere med ordene på finurlig og magisk vis. Og ikke nok med det, så formår du samtidig at skabe indhold, der rammer plet!

Man kan godt kalde dig for vor tids Halfdan Rasmussen – på den anden side er du jo helt din egen!

Jeg vil nu dykke ned i nogle få af dine mange fortællinger - valgt ud med skolebibliotekar-øjne:

Med debut-fortællingen **Fikkedik og Falderina** om to hekse der formår at drive en kineser til vanvid, fordi han ikke har det i sin butik, de skal bruge - fører du os ind i en rim-verden, der er absolut fascinerende, og man fornemmede allerede der, at der ville komme mere fra din pen...

De bandeglade Badutter flyder over af humor og livsglæde, da den meget bandende bokser Badut møder Putte, og de gifter sig og får mange børn. Badut har lovet Putte ikke at bande, men:

*Bokseren bandede ikke mer,
for så blev Putte jo gnaven,
men bandeordene lå som gær*

*og hævede inde i maven.
Hver gang Putte lige var væk
på indkøb eller i haven,
banded' han ned i en affaldssæk,
det lettede lidt i maven.*

Og selvfølgelig revner sækken en dag og alle bandeordene ryger ud og nu begynder hele familien at bande!

*De gik og havde det hyggeligt,
Badut, hans børn og hans kvinde
... og leved' sgu alle lykkeligt
til deres dages ende.*

"Der bliver pillet ved et par tabuer og vendt et par fordomme", som lektøren skriver, men uden fare for, at det medfører mere banderi - tværtimod. Børnene vil forstå humoren!

Axel elsker biler

"Fremragende dansk billedbog af høj litterær kvalitet - en fremtidig klassiker" udtaler lektøren. Axel er en bilglad lille auto-and og hans lille andehjerte banker for alt med hjul. Han plager far og mor til vanvid for at få en bil - han elsker biler - men andefar og andemor siger: "Du er en and. Du skal svømme". Axel opgiver ikke og drager ud i verden for at finde en bil, og hvad han oplever på sin vej er ikke småting:

Axel møder Harry, som er mekaniker, og Axel får lov til at arbejde for Harry. Familien finder Axel, og Axel får lov til "at elske biler". Og så tror jeg ikke, at der er et bilmærke, som ikke er nævnt i bogen - på rim!! Det vil især drengene nok elske.

12 år senere har du så skrevet fortsættelsen til nemlig **Axels fødselsdag**. Han arbejder stadig hos "Harrys Autoland", men har glemt sin fødselsdag. Harry har inviteret familie og venner, og gaven fra Harry er:

*Kære Axel står der,
du får alting til at skinne,
både krom og lak og lygter,
både udenpå og indeni,
og Axel, det skinner
jo også lidt på mig,
derfor skal du ha' præcis
den bil, du ønsker dig*

Så går Axel i gang med at bygge sin bil. Den skal have jetmotor, skal kunne dykke og flyve med meget mere, og han rejser rundt i hele verden men slutter dog med: *I morgen skal jeg hjem.../han ved, at Harrys Autoland er dér, han hører til.*

Fortællingerne om Axel kan bruges til en snak om, at man skal gøre, det man har lyst til, selvom det måske ikke er det, andre vil anbefale én. I begge fortællinger er sproget dynamisk og levende med mange sproglige finurligheder. Ikke bare jeg betragter disse ovennævnte fortællinger som klassikere. Lektørerne nævner det også.

Og så springer jeg lidt i tiden: **Palle P og perlen** er et mesterværk, som kan bruges i undervisningen, når man vil arbejde med værdier i livet og med ensomhed og venskab. Palle finder en stor og smuk perle, og han er lykkelig! På døren til huset skriver han:

*Her bor verdens lykkeligste mand.
Jeg kan klare hele verden,
ja, jeg kan
- lige indtil han kommer i tanke om, at
den måske kan blive stjålet. Palle sætter
alt ind på at beskytte perlen og får ikke
sovet. Han køber det ene våben efter det
andet og tilføjer nu på døren:*

*Jeg har dolk
og jeg har sværd
og revolver og gevær
og bazooka
og kanon*

Men pludselig dukker drengen Jon op, med de forløsende ord: "Du kan da ikke slå ihjel" - en øjenåbner for Palle, at venskab er vigtigst, og han tilføjer på døren: *og en ven, der hedder Jon*

Eleverne forstår budskabet og lærer specielt dør-rimet udenad. Der er pædagogisk bearbejdet materiale til bogen på MitCfU. Jeg har selv arbejdet med forløbet et par gange, og eleverne begynder helt automatisk selv at rime. **Lille frøken Pingelpot** er på en gang en smuk, alvorlig og rørende fortælling om det at være anderledes, ensom og at blive holdt udenfor.

"Rim-dronningen - Marianne Iben Hansen - har gjort det igen!", skriver lektøren! **Da lille frøken Pingelpot** kommer til verden er alt godt og alle er glade lige indtil, Pingelpot begynder at pippe. Det lyder slet ikke som noget, nogen i hønsegården har hørt før. De andre i hønsegården vil ikke være sammen med hende, de holder hende udenfor.

*Det er trist at tie stille
når man har sin egen stemme.
Det er trist at være fremmed
når man faktisk er derhjemme.*

*Det er trist
men til sidst
vækker Pingelpot sig til det
- eller næsten -der' i hvert fald
ikke no'et at gøre ved det.
Hun får tiden til at gå,
futte rundt og kigge på,
lukker næbet om de ord
som ingen andre kan forstå*

Men så en dag skal der være fest i hønsegården og mange andre er inviteret, og pludselig hører hun én, der snakker med samme næb som hende, så nu har hun en at være sammen med - det er nemlig ikke rart at være anderledes - medmindre man har én at være anderledes sammen med. En meget smuk fortælling. Der er også pædagogisk bearbejdet materialer til denne bog på MitCfU, og fortællingen er smukt illustreret af Charlotte Pardi med varme, søde og rørende tegninger.

Når jeg vælger at nævne **Fuglen, Violinspilleren** og **Mørkemusen** sammen, er det fordi, de alle tre er smukke og poetiske kunstværker med dybe historier, der skal tænkes over. Fortællingerne skal formidles til eleverne og skal nok stå på højt læsningshylden.

Fuglen, som handler om at følge sit hjerte og turde stå ved sig selv. "En lyrisk odysse om hjertets nødvendighed og om at miste og finde det dyrebare på ny", som det står skrevet på bagsiden. **Violinspilleren**, der er et stort talent og berømt for sit vidunderlige violinspil, men berømtedens rigdom og glans tager mere og mere over og violinspilleren glemmer sit talent - tonerne begynder at lyde anderledes...

Mørkemusen, som handler om at være et stille væsen i en overvældende verden:

Med de allermindste museskridt

*bevæger han sig frem
for det ene ben vil gerne,
og det andet ben vil hjem*

men når det endelig gælder, så er Mørkemusen på pletten: *Der bli' r stille, musestille,
og så står han bare dér,
og han møder hendes øjne,
og han kender det han ser.
Og de andre ænsrer ikke andet
end hinandens mørke blikke,
mens han helt forsigtigt rækker
poten ned og la'r den ligge.*

Han redder søsteren i at falde ud over skrænten. En meget smuk og poetisk bog.

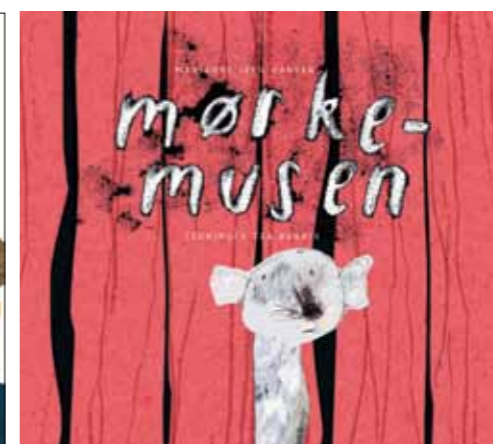
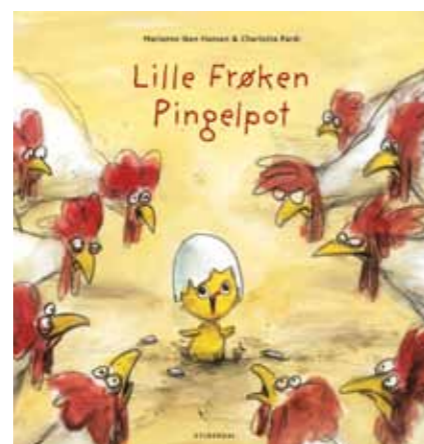
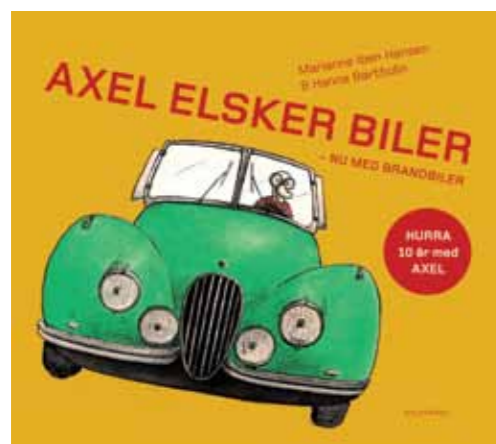
Både **Fuglen** og **Mørkemusen** er illustreret af Tea Bendix, som også har illustreret årets plakat.

Jeg burde have nævnt mange flere af dine fortællinger - for det er en perlerække af kunstværker! Det er svært at lave en samlet beskrivelse af dine værker - du spænder vidt - men et særligt kendetegn er din evne til at forene rim-kunsten med fantastisk smukt litterært indhold og med både humoristiske og alvorlige emner. Du er om nogen nutidens rime- remse-, og rytme- multi-kunstner.

Her til sidst vover jeg selv pelsen:

*Tak for Palle P og perlen
Tak for Lille frøken Pingelpot
Tak for Auto-and og glade Badut
Du har gjort det temmelig godt
Tak for dine rytme-rime-evner
til stor begejstring for vor' elever*

Stort TILLYKKE med prisen!

Hulter til bulter er mit yndlingsudtryk

Af Eline Mørch Jensen

Marianne Iben Hansen vil både have fis og ballade og alvor. Det sjove er nemlig lige så vigtigt som det alvorstunge, ligesom der skal være plads til det afdæmpede ved siden af det larmende. Selv er hun heller ikke kun en badutspringer, men faktisk også lidt af en mørkemus ...

Hvis man har haft fornøjelsen af at opleve Marianne Iben Hansen for fuld udblæsning i en gymnastiskal propfuld af begejstrede børn – *rappende, syngende, hujende, hoppende og dansende* – ja, så ved man også at hér er en dame med knald på! Hendes begejstring smitter af og får de fleste op af stolene, altså lige indtil børnene når den alder, hvor det bliver for pinligt bare at give los.

Derfor er hendes målgruppe også elever til og med mellemtrinnet, både når hun skriver og kører workshops rundt om på landets skoler, for hér føler hun sig bedst på bølgelængde. Hvad man måske ikke skulle tro er, at der ligger timers forberedelser og en hel del nørderi og hårdt arbejde bag det der ser så legende let og improviseret ud. Så fordybelsen går hånd i hånd med udadvendtheden.

Marianne debuterede som forfatter i en sen alder, men har ikke ligget på den lade side af dén grund. Hverken før eller efter. Hun siger selv, at hun har "haft noget" med rim og remser siden hun var barn. Og med rytmer selvfølgelig. Hun skrev og fortalte ikke historier, da hun var lille, til gengæld rimede hun løs længe inden hun kunne læse og skrive, og det er hun sådan set bare blevet ved med.

- Det *talte* til mig. Det vågnede for alvor med Halfdan Rasmussens børnerim, altså den tykke bog. ABC'en fik jeg først længe efter og den har ikke betydet lige så

meget for mig. Jo, *Bennys bukser brændte* er genial, men det var mere *En kælling og en kylling* og *en killing der var tvilling*. Det er min all time favorite! Så gøres det ikke bedre! Slår Marianne fast og trækker benene op under sig i sofaen, hvor hun sidder, i sin lyse stue på 4. sal i lejligheden i Blågårdsgade på Nørrebro.

Halfdan Rasmussens børnerim var noget, hun delte med sin mor, som kaldte lille Marianne for Tullerulle Tappenstreg:

- Vi nød det sammen og lærte versene udenad. Der var ikke ret mange bøger i mit barndomshjem, men udover Halfdans børnerim elskede jeg også *Androkles og løven*. Det var min bog. Superfin!

Stemmen som instrument

Marianne er født i 1961 og opvokset i Virum nord for København. Om sin baggrund siger hun selv:

- Jeg kommer fra en familie af selvstændige, min far var revisor, min mor var medhjælpende hustru, så det var dem, vi var: Mig og min søster, min far og min mor og så kontoret. Min søster er død nu, hun var 10 år ældre end mig, min mors datter, som min far adopterede. Hun flyttede tidligt hjemmefra, så jeg voksede mest op som enebarn. Min mor var arbejderdatter fra Esbjerg og min far bondesøn fra den lillebitte landsby Ringive. Dét dér med kunst var en fremmed ting i vores hjem. Min mor kunne godt lide musik, men vi havde ikke noget derhjemme. De var medlem af Gyldendals Bogklub, men det var ikke noget der blev lagt super meget vægt på.

Der blev ikke danset vildt meget?

- Nej, og heller ikke digtet eller fantaseret! Jeg var anderledes end resten af familien, men fik meget plads til at være sprælende. De andre syntes det var dejligt. Jeg var det sjove indslag, kan man sige, fortæller Marianne og lægger til: - Som barn spillede jeg guitar - nok mest fordi vi havde en test på skolen, hvor jeg fik at vide at jeg var meget musikalsk. Jeg

Foto: Ditte Bolt

spiller ikke mere, men der er meget musik i mig. Når jeg går hen ad gaden, kommer der bare nogle ord til mig, en rytme eller en remse, det hele er meget kropsligt - koblingen mellem ord og krop - det er dér musikken opstår for mig, fortæller Marianne Iben Hansen.

Rimene, remserne og musikken har hun haft med sig gennem hele livet, og sammen med sin mand, Søren, som er musiker, har hun blandt andet sat musik til Halfdan Rasmussens børnerim. De har altid læst meget højt og sunget med deres to døtre, lige som Søren og Marianne sammen har skrevet sange til revyer og en kvindecabaret "så sangene er kommet ud og leve", som hun udtrykker det. Der er tale om et samarbejde, som de begge elsker og til stadighed dyrker. Dog med udgangspunkt i hver deres matrikel, eftersom de i de senere år, efter at børnene flyttede hjemmefra, slog sig ned i byen, men valgte at bo hver for sig:

- Det er så dejligt! Vi bor med få minutters gang imellem os og går nu på besøg hos hinanden, som for eksempel når vi laver musik og sange sammen i Søren's lillebitte studie, som vi gør nu for tiden.

Kobling mellem ord og krop

Som barn gik Marianne på Hummeltofteskolen i Virum og yndlingsfaget var dansk. Hun havde nemt ved at gå i skole og til al held havde hun to dansklærere, som begge havde sans for hendes rime-talent:

- Engang skrev jeg – sådan lidt tilfældigt – et rim om en dreng, som hed Ole og hadede at gå i skole. Så læste jeg det op for klassen, som syntes det var rigtigt sjovt, og det syntes min dansklærer også. "Skriver du ikke noget mere?" Spurgte han. Sådan startede det ...

- En dag skrev jeg et rim om "Den gyldne pil". Det var et ret fjollet tv-program med Otto Leisner. Jeg læste det højt for klassen - jeg skrev mange rim ud af det blå, som jeg læste højt i klassen - og bagefter

spurgte min lærer, om han måtte sende det ind til Politiken. Og så kom det sgu!! Jeg gik i 6. eller 5. klasse, tror jeg.

Dér blev du stolt?

- Jeg var skide stolt! Dengang jeg udgav min første bog, skrev min dansklærer til mig, at han havde noget stående på loftet, som jeg måske var interesseret i. Det var udklippet fra Politiken og nogle af de første rim, jeg havde skrevet, husker Marianne.

Du havde ikke selv gemt udklippet og hængt det op på din opslagstavle?

- Nej, eller det havde jeg nok dengang, men væk var det. Det var så sødt at han havde gemt de ting, det her var jo mange, mange år efter... Det var en stor ting for en lærer at gøre for en elev, synes jeg. Sådan noget tænkte mine forældre ikke på. De synes jeg var god til at rime, og morede sig over det, jeg fandt på, men de fik det også gjort til lidt af en pligt – "Skal du nu ikke huske at skrive det rim, du har lovet Søborg?" Min lærer hed Søborg.

Men der var plads til dine rim?

- Der var *meget* plads, som en slags kuriosum. Senere, da jeg som teenager begyndte at skrive digte, var de sådan ... "Ja, det er meget fint, men det man kan jo ikke leve af." Tænk hvis mine forældre havde sagt "Du skal fandme da skrive, når du nu så godt kan lide det, men prøv også at tænke over hvordan du kan tjene lidt penge!" I stedet sagde de "Kan du ikke blive journalist?" Men det var slet ikke noget for mig, så derfor tågede jeg lidt rundt, som man jo bedre kunne dengang ...

Hvad giver mig næring?

Marianne startede i gymnasiet, men droppede ud af 3.g "på grund af nogle psykiske problemer" og tog studentereksamen som privatist. I årene efter afsøgte hun forskellige områder, først inden for biodynamisk landbrug – "Det var forfærdeligt! Så det skulle jeg slet ikke, men jeg kunne virkelig godt lide

at komme ud til køerne i stalden om morgenen, det var vidunderligt!" – siden blandt andet inden for dans og kropsbevidsthed. Hen ad vejen tog hun en uddannelse i rytmisk gymnastik og dans ved Bjarnov Dance Institute og en terapeutuddannelse i kropsorienteret psykoterapi ved Bodydynamic Institute.

- Da jeg mødte min mand Søren, og blev gravid, anede jeg ikke, hvad jeg skulle leve af. Jeg var også bange for, at jeg ikke ville få rørt mig, når jeg fik et barn. Derfor tog jeg en gymnastikpædagogisk uddannelse, for hvis jeg underviste, kunne jeg jo blive ved med at danse og bevæge mig. Det var faktisk lidt lavpraktisk, men jeg var smadder glad for det og underviste i 10 år, hvor jeg lidt efter lidt byggede på med massage og kropsterapi – lige indtil jeg lavede et clean cut og begyndte at skrive!

Inden da havde Marianne arbejdet et par år med piger med spiseforstyrrelser, hvilket var meningsfuldt men samtidig "hårdt og følelsesmæssigt opslidende."

- Måske var det ekstra hårdt fordi der var en del af min personlighed, som var mere let og kreativ, som ikke kom i brug. Jeg er god til at fordybe mig, men har også den der kapow-side, der ikke var plads til, så i længden fik ikke nok næring. Jeg trives heller ikke med at-påtage-mig-det-fulde-ansvar-for-andre-mennesker! Jeg bliver bange, for at sige det som det er. Nogen har en personlighedstype, hvor det giver dem energi at være den, man kan læne sig op af. Sådan har jeg aldrig haft det, konstaterer Marianne og tilføjer: - Jeg var med andre ord god til at hjælpe andre med at forløse deres liv, men ikke i stand til at forløse mit eget.

Marianne havde længe haft en drøm om at skrive, men kom ikke længere end til "En dag, så ..." Samtidig skete der det, at hendes nabo fik en hjerneblødning. Det gjorde et dybt indtryk på hende:

- Han var under 40, og jeg var selv blevet 40. Det fik mig til at tænke "Gud, det kan ske for os alle, det kan ske for mig, det kan blive for sent ..." Siger Marianne og uddyber:

- Så det var en kombination af flere omstændigheder, der gjorde at tiden var

inde til et skift! Børnene var heller ikke længere små, så der var mere frihed, og min mand bakkede mig virkelig op. Han var ret fantastisk! Så derfor sagde jeg til mig selv "Nu giver jeg det et år!"

At rime er jo dét, jeg gør

For at være sikker på at kunne betale sine regninger, tog Marianne sig ved samme lejlighed et handicaphjælperjob. Lykkedes det ikke at få hul på skrivebylden, var det fordi det ikke skulle være. *Meget målrettet, må man sige!*

- Ja, jeg tror den terapeutiske uddannelse havde gjort den mere skvulpende del af min personlighed mere målrettet. Men jeg havde slet ikke nogen anelse om, hvad jeg ville skrive ... Som barn skrev jeg jo børnerim og senere sangtekster, men jeg havde altid forestillet mig, at hvis jeg en dag skulle være "rigtig forfatter", skulle jeg skrive noget *klogt*. For voksne. Store tykke bøger for voksne.

Så Marianne satte sig ved sit skrivebord og kiggede på det hvide papir foran sig:

- Det var fantastisk! Vi har alle nogle indre kritikere, vi slås med, og jeg gik heller ikke fri: "Forfatter! Hvad tænker du på, mand? Du er da for langt ude, du er jo over 40!" Men fordi jeg havde været så skarp og givet mig selv et år, kunne jeg svare min kritiker igen: "Du har sikkert ret, men ti nu stille, så jeg kan koncentrere mig."

- Først skrev jeg en lille historie om en and – det var ikke Axel, men en anden and. Det var en lidt traditionel eller klassisk historie på rim, for det var oplagt for mig at rime ... Det er jo dét, jeg gør! Jeg sendte manuskriptet til Gyldendal, hvor Flemming Møldrup dengang arbejdede som redaktør, og han gav mig den bedste respons! Han sagde "Vi vil godt udgive det, men helst ikke. For det er helt sikkert, at du kan gøre det bedre!" Og dét havde han ret i.

En rigtig forfatter

Mariannes næste projekt var *Fikkedik og Falderina*, som hun debuterede med i 2004, 43 år gammel.

- Den ser jeg som mit gennembrud i at fatte hvad der var muligt og hvad jeg måtte og kunne. Den er jo propfuld af fis og ballade og legen med ordene - altså der er jo ikke for fem flade budskab i den, vel?

Hvad er det for et politi, der bestemmer hvad man må?

- Det med rigtigt og forkert har altid fyldt meget i mig, ligesom forestillingen om "den rigtige bog" ...

Altså om man kan tillade sig bare at lave fis og ballade uden nogen dybere mening?

- Netop! Jeg følte det som om jeg skulle gå ind i dét rum som hedder *Her bor de rigtige forfattere*. Kunne jeg finde ud af

det? Nej, det kunne jeg ikke, men jeg kunne godt finde ud af at udtrykke mig. Og det er jo til stadighed en proces, det med at skrælle væk hvad andre synes er rigtigt eller godt ...

Har du – ligesom dit forbillede Halfdan Rasmussen i øvrigt – en usikkerhed over for om du nu også er en rigtig forfatter, fordi du skriver for børn, og fordi det, du skriver, er så fuld af fis og ballade?

- Det havde han, ja! Fuldstændig vanvittigt! Jeg har endda læst at han skrev sin

Foto: Ditte Bolt

ABC i en periode, hvor han selv syntes, han holdt skrivepause! Men nej, sådan tror jeg faktisk ikke, jeg har det. Man møder tit folk, som spørger én, om man snart har tænkt sig at skrive en *rigtig* bog. Men her svarer jeg altid, at jeg faktisk bedst kan lide at skrive forkerte bøger, griner Marianne og lægger til:

- Hvis jeg kastede mig ud i at skrive en roman for voksne, ville jeg nok være mere nervøs for smags- og rigtighedspolitiet. Børn er jo heldigvis ikke sådan. Hvis de kan lide en bog er den rigtig.

Hun har skrevet en bog for voksne om sin fars demens-forløb, *Gennem sprækkerne* hedder den, men dér gælder ikke de samme regler, for det er en biografisk bog, mener Marianne:

- Men det er da lidt komplekst, for jeg har et engagement og en stor stolthed over at skrive for børn. Og jeg synes jo det er vigtigt at skrive om to hekse der er fulde af fis, ikke? Også selvom det ikke er så skide fint eller kan tolkes i det uendelige. Samtidig er der en vægtning af det alvorlige, hvilket man også kan se på de indstillinger, jeg har fået fra Kulturministeriet. De omfatter de af mine bøger, der er alvorlige og handler om noget dybt - som *Fuglen* og *Mørkemusen*. Der er bare en tendens til at mene, at det vi kan grave i og tolke på er vigtigere end det sjove ...

Plads til eftertænksomhed

Selvom der er meget *fuld fart frem* over Marianne, er der – naturligvis, havde jeg nær sagt – en anden, mere stille og eftertænksom side af hendes personlighed. Det sky og tilbageholdende kommer blandt andet til udtryk i *Mørkemusen* fra 2019 med illustrationer af Tea Bendix. *Mørkemusen* er en anderledes heltehistorie, som handler om at være tro mod den man er, selvom man langtfra er den hurtigste, stærkeste eller mest højtråbende, men i stedet en lille forsigtig mus. Som ikke desto mindre ender med at finde modet til at redde sin vilde søster.

Hvor kom den alvorfulde fortælling fra?

Marianne tænker sig lidt om, mens hun sætter blikket på uendeligt. Hun stiller tekoppen fra sig på sofabordet for bedre at kunne slå ud med armene:

- Jamen, dem der råber højt, kommer jo *altid* ud, det gælder også i bøgerne!

Derfor fik jeg lyst at undersøge, hvad der er guldets i at være introvert. I stedet for at skrive en historie om at det er okay at være introvert, og så kan man sidde der og tænke, at ja, det er okay at være mig, men der er bare ingen der hører, hvad jeg siger. Jeg ville gerne skrive om at være introvert og træde i karakter *som sig selv*, fortæller Marianne.

Hun tilføjer at *Mørkemusen* også er en historie om en anden side af hende selv, som der ikke er så mange der ser, som er mere blufærdig, forsigtig og bange. Hun har nemlig ikke kun lyst til at være en sjov og larmende spradebasse, men vil gerne have, at der skal være plads til *hele* hende.

- Og jeg er altså også en nørd, altid meget velforberedt, og lidt af en tørvetriller og en fluekneppe. Improvisation er sjovt, men samtidig sindssygt angstfyldt, forklarer Marianne og lægger til: - Så ja, man kan faktisk godt kalde mig for en blufærdig spradebasse!

Sjov med sproget

Når Marianne turnerer rundt på landets skoler og spiller op til fis og ballade er det af gode grunde ikke stilheden, men begejstringen, der er i fokus. Her kan man tale om læselyst – med tryk på lyst! *Lyst* forstået som det sjove, kropslige og sanselige snarere end tests, terperi og 20 minutters læsebånd.

- Jeg har ikke noget belæg for at sige "Ja, det virker", kun min egen lyst ... Men jeg tænker: Det kan da umuligt *ikke* virke! Det er jo næsten altid sådan, at dér hvor man husker noget, der hvor noget står frem og gør én nysgerrig, det er også dér hvor man har det sjovt. Men det er svært at undersøge, for lige så snart man sætter ting på formel, så smutter lysten ... Man kan ikke bare sige "Nu går I hjem og har det skide skægt med sproget, så kommer vi i morgen og måler hvordan det er gået."

- Lige så snart man vil for meget, ryger begejstringen. Børn kan jo godt mærke det: "Nu skal vi rigtig have det sjovt – så *I lærer at læse!*" Griner Marianne. Og skynder sig at medgive at det er let nok at sige, når hun ikke selv er lærer og har en klasse, der skal føres frem til eksamen.

Ikke desto mindre er dansk lærerne vilde med Mariannes workshops, hvor der bliver leget og rappet med rytmer og ord. ▶

Hun oplever også at mange af dem bliver inspireret af hendes tilgang til sproget og arbejder videre med tingene, selvom det godt kan drukne lidt i hverdagen ...

Jeg elsker dansklærere

- Dansklærere synes tit det er dejligt at opleve, at deres elever bliver engagerede i mine workshops. Også fordi de selv umærkeligt, over årene, bliver lukket inde i alt det de skal leve op til og levere ... Som en lærer sagde til mig, så begynder man at tænke i hvad der er "test-egnet" undervisning. Det må føles meget begrænsende, så der kan være en forløsning i det for dansklærere, som jo faktisk er blevet dansklærere fordi de er vilde med sproget. Jeg elsker dansklærere – der er så meget guld!

- Mange synes også det er fedt at se deres elever i en ny sammenhæng. Jeg hører tit dansklærere sige at det er spændende at se, hvordan elever, som ikke siger noget til daglig, kommer på banen. *Fordi* jeg spørger ind på en anden måde. For eksempel ved at få en masse ord op på tavlen – bare sådan "Kom, giv mig et ord med B!" eller "Giv mig et ord der er en lyd", så man ikke behøver tænke så meget ...

Altså ikke "Giv mig et udsagnsord!"

- Nej, lige præcis. Og så skriver jeg dem op hulter til bulter – det giver noget helt andet end hvis du sætter dem op i kolonner, for så er de på en måde færdige og har lukket sig om sig selv. *Hulter til bulter* er mit yndlingsudtryk! Bagefter laver vi et vrøvlerim af nogen af ordene. Bare det at spørge så enkelt – og det er jo en meget lille ting - betyder at der er nogen, som ikke plejer at sige noget, som kommer helt op at køre overdét hér ord de har fundet med B, ikke? Her er nemlig ikke noget rigtig/ forkert. Sådan ville det måske blive hvis vi lavede en workshop om ugen, så ville der nok opstå en ny automatik.

Der går aldrig automatik i det for dig?

- Ind imellem kan jeg da godt blive træt af at høre på mig selv, men meget afhænger af kontakten. Hvis kontakten er i orden, så kender jeg min værktøjskasse virkelig godt og er helt tryk ved den, hvilket betyder at jeg kan være meget nærværende over for børnene. Og man skal være rimelig meget ovenpå sit stof, når man står der med 100 børn. Man skal ikke sige "oh" ret mange gange ...

Ideen ankommer på rytmen

For Marianne hænger rytmer og ord naturligt sammen. Når rytmen er i skabet, begynder historien, som hun udtrykker det.

- Ja, selve ideen ankommer på rytmen, kan godt man sige. For eksempel kommer jeg gående hen ad gaden – jeg er sådan meget til og fra og sidder ikke ned ret længe ad gangen – eller jeg hænger vasketøj op eller laver noget bare at køre indeni. Når det virkelig er fantastisk, når det hele bare går op, så falder ordene ned i rytmen. Bare sådan! Udbryster Marianne og slår ud med armene, så man både kan se og mærke hendes begejstring i hele kroppen.

- Ud af rytmen og ordene vokser historien frem på baggrund af en eller anden vag ide. En bog som *Violinspilleren* insisterede ligefrem på at blive fortalt i valsetakt. Med *Pingelpot* var ideen at blive ved med at vende tilbage til vrøvleomkvædet og med *Axel* var ideen bare at remse en masse biler op. Det virker faktisk bedst for mig, når jeg fra starten har mindst mulig ide om hvad der skal ske.

Marianne mener at rytmen er med til at gøre indholdet mindre betydningsfuldt eller væsentligt, selvom det selvfølgelig er et spørgsmål om balance, så rytmen ikke overdøver indholdet.

Hvad er det rytmerne kan – hvad tilfører de historierne?

- Jeg oplever at rytmer åbner døren til sproget som *musikalsk fest*, ikke bare som betydningsbærer, de introducerer ordene som legetøj og ikke bare ord, der skal fortælle én noget. Og så kan rytmen bære historien udenom hjernen – fra min krop til min læsers krop. På den måde kan man optage en historie i sig uden at behøve at tænke så meget, mener Marianne.

Dermed henvender rytmer sig til elever, som ikke er særlig interesserede i at sidde ned på deres bagdel og tolke tekster, men gerne vil have lidt *gang i den*.

- Rytmer henvender sig jo til alle - også dem der trives godt med indhold og tolkning er med her! Og så er der sindsygt meget matematik i det! Man bliver stimu-

leret intelligensmæssigt. Matematik og musik ligger jo tæt op ad hinanden, så dét at trykket ligger på for eksempel 2 og 4 og falder rigtigt, *at det går op*, virker tilfredsstillende på mange. Det tilfredsstillende i hvert fald mig!

Um Chilli gum

Ikke overraskende oplever Marianne også at elever, som har et andet modersmål end dansk, har fornøjelse og udbytte af at lege med rytmer og ord:

- Jeg var ude at lave et forløb med en

modtageklasse, hvor nogle af børnene var helt nye i Danmark. Vi rappede dét dér *Um chilli gum*-rim og det kan alle jo sige lige godt! Jeg tager altid nogle ord op, så vi kan lave kor med ord, for eksempel lærer de at sige "sutsko." På dén måde håber jeg, at sproget bliver mindre farligt at gå til. Og at det kan komme nemmere ind af nogle andre kanaler, når man spiller bold med det.

Men Marianne understreger at ikke alt hvad der rimer er sproglek, for man kan sagtens rime uden at være legende, hvis

man er alt for opsat på at fortælle noget bestemt. Rim en form, hvor man *kan lege* med sproget, men det kan også blive en spændetrøje.

- Derfor prøver jeg tit bare at få børnene til at kigge på ordene og sætte dem sammen på nye, sjove måder ...

Jeg har lagt mærke til at der er uforholdsmæssigt mange prutter i dine rim, så du ved også hvad for nogle knapper du skal trykke på ...

- Synes du dét? Så mange prutter er der da heller ikke, altså, der er prutter i *Fikkedik og Falderina* og bandeord i *De Bandeglade Badutter*, er der flere? Jeg synes ikke jeg lefler for børnene, for jeg bruger dem kun, når jeg selv synes det er sjovt. Men jeg har altså også en utrolig plat humor!

Kontroltab er vel bare sjovt!

- Det er sjovt! Der er ikke noget der kan få et personalerum så meget op at køre, som når nogen er under bælttestedet! Min vinkel på mange ting er ret barnlig, tror jeg. Min mand siger tit til mig, at jeg besjæler alting, sådan helt spontant. For eksempel siger jeg "Nå, den kande kan åbenbart ikke lide at stå der, så jeg må hellere flytte den, for den falder hele tiden". Sådan er min verden bare ...

Marianne lytter sjældent til musik, for som hun siger *kører der så meget rundt i hendes eget hoved*. Heller ikke rap, som hun for det meste synes er alt for hårdtslående, så det gider hun slet ikke høre på.

- Hvis der er nogen, der er virkelig gode med sproget og sætter rytmer til – for eksempel Per Vers, han er sjov – det elsker jeg! Men ikke dém dér med guldkæderne! Det bliver jeg også nødt til at sige til børnene, når jeg er ude på en skole: "Vi laver vores egen rap i dag, men nu ikke noget med kæder, vel?"

- De får nemt nogle forestillinger om håndtegn og den slags, men dér er jeg jo bare en gammel dame, der kommer og laver noget rytmisk med dem. Men dét at kalde det rap løfter alligevel lige niveaet lidt. Rim og remser hører mere til i børnehaven. Når man laver rap er man jo lidt sej, ikke?

At bevare sin friskhed

Lige nu er Marianne i gang med et musikalsk samarbejde med sin mand, som "vist nok er for voksne," et langdigt om kærlighed ... Det er endnu lidt uvist, fordi de ikke er nået så langt i processen.

- Måske bliver det noget vi optræder med, måske lægger vi det på Youtube, jeg ved det ikke helt ... Hvis man lægger sig alt for fast på formen, er det svært at forholde sig åbent og legende til det, man laver. Og så skal der helst heller ikke blandes for meget pengeangst ind i kreativiteten, lægger Marianne til.

Hun næres kreativt af at skrive sine bøger, på rim eller ej, men honorarindtægten er hverken til at leve eller dø af. Man skal ikke begynde at regne timelønnen ud, hvis man vil bevare entusiasmen! Ind imellem oversætter hun også bøger, pt. sidder hun og nørdler med en Mumibog på svensk, men dét der giver smør på brødet er fortrinsvis hendes workshops og foredrag på skoler, biblioteker, konferencer m.v. Dertil kommer et legat eller en pris i ny og næ, bibliotekspenge og Copydanmidler, som til sammen betyder at Marianne har friheden til at kunne lave det, hun elsker højst.

- Dén her PLCF-pris er virkelig, virkelig særlig, synes jeg, for jeg opfatter den både som en anerkendelse af at mine bøger har en kunstnerisk kvalitet og som udtryk for, at det, jeg laver, er brugbart, siger Marianne og lægger til: I det hele taget er jeg superglad for den måde, jeg er blevet taget imod på i skolen. På en måde oplever jeg det som en slags håndtryk på at "Ja, vi arbejder sammen" og "Vi er på samme spor."

I hvilke retninger peger kreativiteten så fra nu af og videre frem – er der stadig fuld damp på eller vil den mere eftertænksomme mørkemus tage over?

- Jeg kan mærke at der er en slags nyorientering til stede hos mig - måske også oven på Corona? Det føles lidt farligt, for nu går det jo lige så godt, og så skal jeg vel ikke til at være sådan en alvorlig forfatter, vel? Men jeg er nødt til at følge det nye der opstår - for friskhedens skyld. Samtidig håber jeg, at jeg vil blive ved med at skrive noget der er fuld af pep! Men mon ikke også der er plads til at være en blufærdig spradebasse som mig? Det vælger jeg at tro på, smiler Marianne. ■

Foto: Ditte Bolt

Modige Marianne

Af Mette Kofoed Christensen og Lise Jæger

En søndag i februar 2020, før man overhovedet kendte til Corona-epidemien omfang, der om nogle få uger skulle lukke alle forsamlings ned, fandt der netop sådan en – en forsamling – sted i Gyldendals gamle trykkeri. Det var Fastelavnssøndag og i det store gamle lokale sad over hundrede børn klædt ud som små sørøvere og prinsesser, superhelte og Elsa'er helt stille og forstenede – og forældrene ligesådan – og kiggede op mod en kvinde med krøllet hår, sprælske armbevægelser og livlig mimik, der fortryllede dem med rim og remser på scenen foran.

Var selveste julemanden kommet ind i lokalet med gavesæk og nisser, ville det ikke have taget opmærksomheden. For Marianne Iben Hansen havde alle børn og forældres udelte opmærksomhed mellem sine gestikulerende hænder. Og det er sådan vi kender hende bedst. Med alt omkring sig laver hun musikalske rytmer, der passer til hendes rimende remser. For Marianne Iben Hansen skal ordene føles helt rigtig i kroppen. Og børnene skal føle ordene i deres egen krop. Derfor skal de være med på klap og leg, når Marianne rimer med dem.

Den søndag i februar fik hun både børn og voksne til at klappe hænderne sammen og dunke sig i brystet, så den dunkende rytme bevægede sig i bølger rundt i lokalet, mens Marianne råbte rim til børnene, som de gentog i høje brøl. Rytmiikkens tilstedeværelse og den kropslige aktivitet er lige så vigtig som det budskab, der ligger bag Marianne Iben Hansens rimede fortællinger.

Gennem rytmerne lærer man nemlig om Axel, der elsker biler, som tager ud på en dannelsesrejse og Palle P, der oplever ensomhed, frygt og angsten for at miste. Og ved siden af den bagvedliggende alvor gemmer sig sproglige nonsensord som *um chilli gum ikke nokke nikkenum*, som vi kender fra *Lille frøken Pingelpot*.

Fotos: Ditte Bolt

Med sine rimede fortællinger og snørklende tungevriderord bliver Marianne Iben Hansen brugt flittigt i skolen og er elsket højt af elever, såvel som af lærere og forældre. Med hendes sproglige begejstring får hun børnenes nysgerrighed, sanser og musikalitet til at blomstre. Og uden de opdager det, lærer de om alfabetets bogstaver, når de læser *A, B kom og C*.

Spørger man Marianne Iben Hansen, om hun kan lave fire vers på rim med hv-ord til et dansksystem, vender hun fluks tilbage med vendinger om hvor og hvordan: "Hvad koster en krone? / Hvem krøller et får? / Hvor sover en fisk, / og hvordan og hvornår?".

Men rimene står ikke alene. De prydes af farverige illustrationer, der omfavner og giver historierne karakter, styrke og indlevelse. Ligesom indlevelsen opstår i mødet mellem bog og barn, opstår musikaliteten, når børn og voksne finder de rytmiske beats frem, som Marianne Iben Hansen har lavet i samarbejde med sin mand. Med bankende beats i baggrunden rapper børn Marianne Iben Hansens rim. Og netop det er med til at gøre hende til noget helt særligt. Hun er nutidig, nysgerrig, modig og moderne. Hun tager os i hånden og viser os, at det er okay at fjerne og spørge og drømme og tro. Både i dur og i mol.

Med hendes næsten matematiske rimsystem formidler hun gennemtænkte og relevante historier, så man bevæges – både i følelserne og i fysikken. Og man overraskes og genkender. De tilbagevendende omkvæd gør enhver oplæsningsituation til noget helt særligt, og oplæsningen bliver hurtigt til koralæsning. Eller man supplerer med klap og rytmen dunkende i brystet – præcis som man kunne opleve hende den fastelavnssøndag sidste år. Marianne turnerer på skoler og i klasseværelser og har kufferten fuld af ord og remedier, engagement og humør, når hun får elever og lærere til at klappe og synge og turde og vove. Med Marianne Iben Hansen og hendes mod og nysgerrighed på at rime og remse og jonglere med ord, bliver verden bare et sjovere sted.

Hurrap og stort tillykke med prisen fra os på Gyldendal!

Værklister 2021

www.marianneibenhansen.dk

Voksne

Non-fiction:

Gennem sprækkerne, opdagelser i et demensforløb. GAD 2021

Børn og unge

Romaner og noveller:

KOM, flow-rimet novelle for unge. Carlsen 2020

Sex og det. Historier fra hjertet og ned. Novellesamling for unge. Gyldendal 2010

Julens Helte. Kalenderhistorie. Gyldendal 2006.

Illustrerede bøger (poesi/rim/rap):

De 120 ord. Udkommer på Carlsen i 2022

Den er fin, appelsin. Udkommer på Gyldendal i 2021

Axels fødselsdag - verdens allerbedste bil. Gyldendal 2019

Mørkemusen. Gyldendal 2019

Guds ABC. Bibelselskabets Forlag 2019

Kroppen, rim og mirakler. Gyldendal 2018

Lille Frøken Pingelpot. Gyldendal 2018

Min dag i vuggestue. Carlsen 2016

Fuglen, lyrisk odysse for større børn og voksne. Gyldendal 2015

Av, det gør nas. En englerap. Gyldendal 2015

Violinspilleren, eventyr i valsetakt. Gyldendal 2015

Mirakelkuren, en monstersaga. Gyldendal 2011

A, B kom og C. Alfabetrim. Gyldendal 2011

Hvad er en evighed. Filosofisk billedbog for større børn. Dansk lærerforeningens forlag 2011

Palle P og perlen. Gyldendal 2010

Fino badino badulle. Gyldendal 2007

Axel elsker biler. Gyldendal 2007

Nanna Nokkefår får nok. Gyldendal 2006

Kom så, Josefine. Gyldendal 2006

De Bandeglade Badutter. Gyldendal 2005

Fikkedik og Falderina. Gyldendal 2004

Priser og nomineringer:

2019 Præmiering fra Statens Kunstfond til bogen *Mørkemusen*, både for tekst og illustrationer

2019 Læringscentrenes Forfatterpris ved Edvard Pedersens Biblioteksfond (for samlede forfatterskab med fokus på den aktuelle *Lille Frøken Pingelpot*)

2019 Nomineret til Kulturministeriets forfatterpris for børne- og ungdomslitteratur for *Lille Frøken Pingelpot*

2016 Nomineret til Kulturministeriets forfatterpris for børne- og ungdomslitteratur for *Fuglen*

2011 Gyldendals børnebogspris

Køb årets plakat af Tea Bendix og prisvinder-portræt 2021

Hvert år fremstiller PLCF en plakat i forbindelse med uddelingen af PLCF-prisen. Plakaten afsløres på årsmødet ved prisoverrækkelsen. Samtidig trykker vi et indstik i LæringsCentret med et portræt af prisvinderen. Indstikket kan også købes særskilt. Plakaten koster kr. 50 + moms og forsendelse. Portrættet koster kr. 10 + moms og forsendelse. Bestil på plcfadm@outlook.dk

Indgangspartiet

Tirsdag den 2. november kl 11.00 er der arrangeret en guidet tur på Københavns nye flotte Bymuseum

Museets nye bygning er det tidligere overformynderi fra 1894, og bygningen, som er blevet virkelig smukt restaureret til formålet, er i sig selv en stor seværdighed.

Arkitekterne Rørbæk og Møller Arkitekter og Leth & Gori har sammen stået for projektet, der både har sikret bygningens historiske kvaliteter og fine udsmykning, og samtidig gjort den velegnet til at huse et moderne museum, hvilket ikke nødvendigvis er så let.

Det er en fryd for øjet og dejligt, at så fin en bygning får offentlig adgang efter at have fungeret som kontorer i mange år.

Pris for guidet omvisning 190.- Beløbet bedes betalt på MobilePay 2254 5456 senest den 30. oktober.

Jeg er ved at skifte bank. Derfor er det kun muligt at betale via MobilePay. Hvis det giver problemer så kontakt mig på stig.bergmann@gmail.com.

*På bestyrelsens vegne
Stig Bergmann, Pensionistgruppen i PLCF*

Bøgerne og de sociale medier

Af Anna Johansen, PLC-medarbejder på Ellebækskolen i Næstved

Mange medier konkurrerer i dag om vores opmærksomhed. Læsning af bøger er for en stor del erstattet af film, computerspil og sociale medier som Youtube, TikTok, Instagram og Facebook.

Når vi nu - nationalt og på skolebibliotekerne - gerne vil have at eleverne læser, og helst af lyst, hvordan bruger vi så sociale medier til at fremme læselyst?

For at blive klogere på spørgsmålet, har jeg spurgt mine egne børn plus en håndfuld lærere og elever på Ellebækskolen om hvad de ved om hvor og hvordan bøger optræder på sociale medier. Ikke uventet har de forskellige målgrupper bidt mærke i forskellige ting. Læs med her:

Aldre elevers interesse:

I Danmark er der enkelte børn og

unge, der fortæller om bøger på Youtube, de såkaldte booktubers. Det er et stort fænomen i den engelsksprogede verden, hvor store booktubers har rigtig mange følgere. Herhjemme er det dog i mere begrænset omfang. Indholdet kan både være anmeldelser af bøger og videoer om hvordan man skriver bøger. De fleste fortæller om young adult bøger og henvender sig til de ældste læsere i folkeskolen eller ældre læsere.

Af de dansksprogede kan nævnes Sofies bogverden og Josefine May. Sofie er en 19-årig energisk pige, som anmelder alle mulige slags bøger, og både børne-, ungdoms- og voksenlitteratur. Josefine May er i øjeblikket litteraturstuderende og skriver efter sigende fantastiske og ærlige anmeldelser. Begge har i underkanten af 1000 abonnenter hver.

En anden bogelsker er Sofie Amalie. Hun har kanalen "Be A Booktuber", men bruger også Instagram under sofie.amalie_lit. Hun anmelder andres bøger, skriver selv og laver posts, hvor man får indblik i skriveprocessen. Netop dette at fortælle om hvordan man arbejder med at skrive,

er populært. Mange nævner områder, hvor man selv kan være aktiv, for eksempel Lakserytteren, der fortæller om tegning, og den amerikanske forfatter Jenna Moreci, <https://www.youtube.com/c/JennaMoreci>, der laver videoer om hvordan man skriver. Til sammenligning med de danske booktubers har Lakserytteren hhv. 78.600 abonnenter og Jenna Moreci 259.000 abonnenter.

Lærernes interesse:

Lærere og skolebibliotekarer har en fælles interesse i at finde inspiration til gode bøger til eleverne. Hanne Panduro har lavet en boganmeldelse-kanal som hedder "Bogtube". Hun siger selv at den er til alle, der gerne vil finde en spændende bog og at målgruppen mest er elever på grundskole-niveau. Videoerne er delt op temaer og genrer, så man nemt kan finde en bog, man godt kan lide.

Nor og far læser er en bogblog på Instagram, hvor drengen Nor og hans far, Jacob Paulsen, anmelder børnebøger. De har været i gang siden Nor var tre år. Anmeldelserne er skrevne, og viser som regel forsiden af bogen. Anmeldelserne fortæller både om hvad far og Nor synes, sådan at det kan danne udgangspunkt for læreres viderefremstilling af bøgerne.

Unge elevers interesse:

Jeg spurgte et par 2. og 3. klasser om hvad de kendte til af Youtubere, som lavede noget med bøger. De kendte blandt andet til Den mandige elg, ComKean og Naja og Morten Münster, som det viste sig at vi havde bøger med på biblioteket. Med julelys i øjnene fortalte de om, hvordan Youtuberne laver videoer om Minecraft, Roblox og andre computerspil, men også om bøger, de godt kan lide. Youtuberne Den mandige elg og ComKean er begge medforfattere hos forlaget Tellerup. Harald Tellerup, direktør i Tellerup, fortæller her om hvordan og hvorfor de samarbejder med Youtubere.

På Tellerup har de gjort en dyd ud af at lave bøger som børn og unge gerne vil læse, ikke nødvendigvis det, de voksne ønsker at de læser. De har en fast stab af forfattere, som ifølge deres regler ikke må

udgive på andre forlag. Udover at sikre et godt samarbejde med forfatterne er det også for at sikre at forlaget kan stå inde for kvaliteten af deres bøger. Dennis Jürgensen er én af de mest succesfulde og vigtigste forfattere, de indtil videre har samarbejdet med.

- Jeg synes det er en ærefuld ting at lave bøger til børn, især bøger som de gerne vil læse. Vi mister i øjeblikket mange læsere, især til computerspil og sociale medier. Vi studsede over at så mange børn ser Youtube, og så sagde vi til os selv; tænk om vi kunne bruge vores største fjende (he he) som en alliance-partner, fortæller Harald Tellerup og fortsætter:

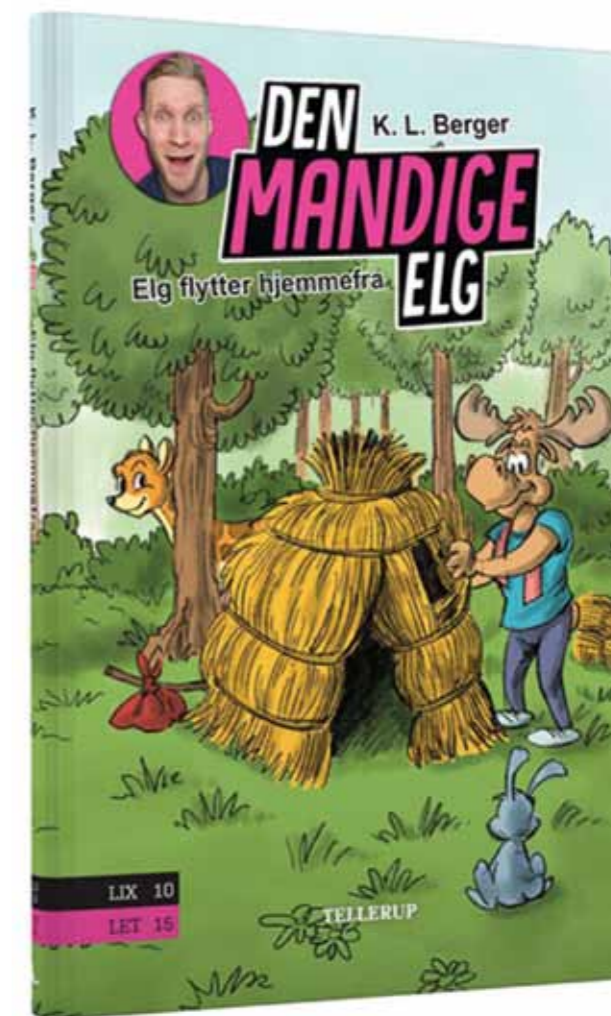
- En af de ting vi lægger vægt på, er at vi vil gerne have Youtuberne med. De skal ikke bare lægge navn til, men også være med i produktet, så deres magi kommer ind over. Vi var spændt på hvordan vores forfattere ville tage det, at der er meget fokus på semi-kendte mennesker, der pludselig kommer ind og tager alt

showet, og at det er det, der skal til for at deres bøger sælger. Lise Bidstrup bed mærke i at hendes lydbøger var så populære, og blev lidt irriteret da hun hørte at grunden til det er at Youtuber Beduna læser dem op. Men hvis ikke historierne var gode, ville børnene nok ikke lytte til dem, selv om det er Beduna der læser dem højt.

Børnenes egne valg

- Forfatteren Michael Kamp har samlet en slags Urban legends-historier sammen med Youtuber Tænkehatten, og lavet dem om til noveller. Han har også skrevet bøger sammen med ComKean, hvor de udarbejdede storylinen sammen, og Michael efterfølgende skrev bøgerne om Simba. Den Mandige elg havde selv idéen til en historie, som han fortalte til Katja L. Berger. Hun skrev den ned, hvorefter Den mandige elg læste og godkendte kapitler og tegninger, fortæller Harald Tellerup.

Han tilføjer at det er vigtigt at både forfatterne har gavn af samarbejdet. Indtil videre har det fungeret rigtig godt,

mener Harald Tellerup, fordi mange af Youtuberne godt kan lide at tjene penge på Youtube, men de kan også lide at slå et slag for at få børnene til at læse.

- Youtuberne har et sindssyg godt talerør igennem deres kanaler. Det er lidt trist at det ikke er på bøgernes egne præmisser, men det er bedre end slet ikke at sælge bøger. Vi står stadigvæk inde for den kvalitet, vi laver, slår Harald Tellerup fast.

Det er ikke kun Tellerup der bruger populære navne til at booste deres udgivelser. Det samme sker på andre forlag, for eksempel har Carlsen DR's Hr. Skæg og Naja Münster-bøgerne, som er skrevet af Line Kyed Knudsen, og Gyldendal har Rasmussamse-serien skrevet af Kim og Frederik Langer.

Selv synes jeg det er dejligt at eleverne finder noget på hylden, som de selv vil samle op og læse. Og så må vi på skolebiblioteket jo lægge os ekstra i selen for at formidle de bøger, som eleverne ikke selv opdager.

Vær dig selv

Af Eline Mørch Jensen

Kampklar indeholder ni godnathistorier som skal få børn til at drømme stort, som det hedder i undertitlen, men hvorfor det lige er godnathistorier og ikke snarere vågn op-historier står hen i det uvisse, bortset fra det med drømmene altså ... Det er i hvert fald ikke søvndyssende historier!

Titlen *Kampklar* virker også en lille smule malplaceret i sammenhængen, efter som den – i hvert fald i mine øjne - signalerer noget i retning af et *flammende feministisk kampskrift*, hvad det dog ikke er. Til gengæld er der tale om en forfriskende samling historier med piger i hovedrollen, hurtige, sjove, generte, seje og også handlekraftige piger, som undervejs finder modet til at stå op imod omgivelsernes forventninger for i stedet at være tro mod sig selv.

De ni historier er alle skrevet af kvinder, blandt andet forfatterne Marianne Iben Hansen og Sanne Søndergaard, radiovært Sanne Cigale Benmouyal, debattør Geeti

Amiri og kropsaktivisten Ida Rud. Bogen er illustreret af Anne Hobergs levende og farverige tegninger, som på bedste vis er med til at understrege mangfoldigheden, så der blandt andet er plads til forskellige køn og kønsroller, hudfarver, størrelser og temperamenter m.v. For her handler det ikke om at passe ind i en bestemt kasse, men om frihed til at være den, man er. *Fordi* det er godt nok at være den, man nu engang er.

Vi møder for eksempel Sanne Søndergaards Nana, som er hurtigst til at løbe, men alligevel altid bliver valgt til sidst,

fordi der bare er nogle drenge, som nu Alexander, der ikke kan tåle at tabe – og da slet ikke til en pige! Det er så uretfærdigt og møgirriterende, at hun bliver nødt til at bygge en rumraket for at sende dem alle sammen til Mars! Alligevel ender Nana med at finde overskuddet til at hjælpe netop Alexander, da han får brug for det. Måske bliver de ligefrem venner?

Og så er der Trine Bundsgaards Vilde, som kæmper med at kontrollere sine tårer, som både triller, løber og sprøjter. Det er ikke fordi hun VIL græde, det sker bare.

”Vilde ved ikke, hvordan det kan være, at alle andre kan holde tårerne inde i kroppen. Hvordan gør de?” Hun beslutter sig derfor for at hælde sine tårer på flaske og prøve at tjene lidt penge på dem – *Jeg ville eje millioner, hvis tårer var af guld* – og møder en gammel mand, som gerne vil købe dem, fordi han har glemt, hvordan man græder. Hans forældre har nemlig engang lært ham, at drenge ikke græder.

I Marianne Iben Hansens historie om Eva føler vi sammen med hende hvordan maven knuger sig sammen, hvordan det prikker i huden og presser indeni, når læreren spørger om klassen er ”med på” at skrive en historie om det modigste, de har gjort, men ikke bare det – også at stå over for klassen og læse den op!

Selve historien volder ingen problemer, det er højt læsningsdelen Eva ikke er med på. Hun vil skrive om den gang, hun blev væk i skoven: ”Jeg var fem år, og det var helt mørkt, men alligevel sad jeg roligt på en træstub og ventede, til de fandt mig.” Mens Eva skriver, glemmer hun alt om, at historien skal læses højt. Hun kommer til at tænke på, at hun hørte en ugle tude, mens hun ventede på træstubben, og på at hun digtede en lille sang, som hun sang for at berolige sig selv: ”Ikke frygte, ikke frygte, hjertet er min lommelygte.”

Evas lærer tilbyder hende at lade være med at læse historien op i klassen, hun kan godt få lov til at lade som om, hun har glemt den derhjemme, men alligevel finder hun modet frem til at gøre det. Det bliver en god oplevelse, hvor klassen klapper, da hun er færdig. Mange børn vil nok kunne identificere sig med Evas lidt ambivalente stolthed, som bagefter fylder hende: ”Jeg ville ønske, de holdt op, men jeg vil også gerne have, de bliver ved.”

Fælles for de ni historier er, at hovedpersonerne på trods af både indre og ydre modstand, finder sig til rette med den person, de nu engang er, og – hvad der kan være godt at blive mindet om – at pigerne faktisk er gode nok, som de er. Og dét uanset om de er vilde, brune, pjattede, rødhårede eller klædt i lyserødt tyl. Pigerne – og alle andre! – skal have plads til at være lige præcis dem, de er.

Kampklar, som selvfølgelig blev udgivet på Kvindernes internationale kampdag 8. marts i år, udkommet i forlængelse af

andre lignende serier som bl.a. *Skamløs 1 & 2. Rebelske kvinder der ændrede verden* (Cobolt, 2018 og 2019), *Godnathistorier for rebelske piger 1 & 2* samt *100 indvandrerkvinder der ændrede verden* (People’s Press, hhv. 2016, 2017 og 2020) og *Små mennesker, store drømme* med bl.a. *Fantastisk seje kvinder der ændrede verden* (Forlaget Albert, 2016). Alle bøger, der sætter fokus på kendte og ukendte kvinder, der har haft modet til at stå fast på hvem, de var, og kæmpe for det, de troede på, og som – for manges vedkommende – har gjort en kæmpe forskel, ikke bare for sig selv og i deres egne liv, men for andre mennesker og for verden.

Kampklar er en sjov og inspirerende højt læsningsbog, som på linje med de ovenfor nævnte serier kan være med til at få børn til at tro på sig selv og drømme stort om fremtiden og deres plads i den. Læs bogen for børn (og ikke kun piger) fra omkring 6 år og op, som vil have godt af at få stivet deres selvfølelse af ved at spejle sig i nogle seje piger - og lad dem bagefter skrive og tegne deres egne historier om deres egne helt personlige (kendte eller ukendte) helte og heltinder. ■

Kampklar. Godnathistorier der får børn til at drømme stort

Tekst: Sanne Søndergaard, Sanne Cigale Benmouyal, Ane Cortzen, Marianne Iben Hansen, Trine Bundsgaard, Geeti Amiri, Ida Rud, Sophie Souid, Silja Okking
Illustrationer: Anne Hoberg
92 sider
Carlsen 2021

buggi

Sjov bogjagt med emojis

Mårettet 3.-5. klasse

Læs mere på dbc.dk/produkter/buggi

buggi.dk

BOGEN DER FORKLARER FN'S VERDENSMÅL I BØRNEHØJDE

Kære dig,

Jeg håber, at denne bog kan forklare FN's 17 verdensmål. Det kan være svært at finde ud af, hvilken forskel du og jeg kan gøre i hverdagen. Men alting begynder med os selv. Både børn og voksne har et ansvar for at opføre sig som ordentlige mennesker over for hinanden, over for dyr og over for den planet, vi alle lever på.

Derfor indeholder denne bog også 17 forslag til handlinger – en handling, der passer til hvert mål og 17 små og sjove byggeprojekter af genbrugsmateriale.

Vi lærer nemmere, når vi leger og er kreative. Og vi udvider vores forståelse, når vi bruger alle vore sanser. Måske kan denne bog give inspiration til, hvordan vi sammen kan gøre en forskel for den verden, du og jeg og vi alle lever i.

Kærlig hilsen

Shane

Bogen er oplagt til undervisning og samtale i dansk, naturfag og billedkunst